

POVEJ, UČITELJ

(Mandeljc, 2022)

Povej, **človek**,

kaj vidi učitelj?

»Eh kaj, teste, naloge
in podobne nadloge,
Rimljane in rime,
plese in plime.«

Povej, **starš**,

kaj vidi učitelj?

»Eh kaj, ure, sestanke,
slovarje in članke,
nareke in slike,
povedi brez pike.«

Povej, **učenec**,

kaj vidi učitelj?

»Eh kaj, knjige in zvezke,
pa slike in freske,
še kazni, ocene
in skrivne namene.«

Povej, **učitelj**,

kaj vidiš ti?

»Vidim skrb in zagnanost,
vidim igro in vdanost,
vidim uk in veselje,
vidim najlepše želje.
Žal tudi solze in strah,
vidim stisko v rokah,
pa jezo in sram,
da skoraj se vdam.

Zato raje me vprašaj,

koga vse vidim.

Takrat ti povem,

da vidim otroke in v njih vse veselje.

Tam je šofer, tam bo zdravnica,

tamkaj je kmet, ki ljubil bo polje.

Tamle je mama in tamle gospa,

tamle mehanik, ki bo delal za dva.

Vidim ljudi živih oči

in vidim, da upanje vendar živi.«

